

РЕШЕНИЕ

№ 64

гр. София, 11.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, I ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ** в закрито заседание на единадесети октомври, през две хиляди
двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Дора Д. Михайлова

Членове: Росина Н. Дончева
Светослав Н. Николов

като разглежда докладваното от Дора Д. Михайлова Въззивно гражданско
дело № 20211800500681 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 435 - 438 от ГПК.

Образувано е по жалба на В. Ю.. У.. – длъжник по изпълнително
дело № 20189250402176 по описа на частен съдебен изпълнител Р.
Горанова – Чолакова, рег. № 925 по описа на КЧСИ, срещу
разпореждане от 01.02.2021 г., с което е отказано прекратяване на
производството по делото на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК.

Жалбоподателят поддържа, че за периода от образуване на
изпълнително дело на 21.07.2015 г. до 21.07.2017 г. не били
предприемани каквито и да било действия, годни да прекъснат
давността, поради което счита, че е налице перемпция. Предвид
изложеното прави искане за отмяна на обжалваното постановление и
за прекратяване на изпълнителното производство на основание чл.
433, ал. 1, т. 8 от ГПК.

В срока по чл. 436, ал. 3 от ГПК взискателят Д. С.. Д. е изразил
становище за неоснователност на жалбата.

В мотивите си по чл. 436, ал. 3 ГПК частният съдебен изпълнител
заявява становище за неоснователност на жалбата. Излага, че по
делото са предприемани множество изпълнителни действия, които са

били извършвани в законоустановения преклузивен двугодишен срок, поради което не са налице предпоставки за прекратяване на делото на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК.

Софийски окръжен съд, след като взе предвид доводите на страните и прецени данните по делото, намира следното.

Изпълнителното дело е образувано по молба вх. № 4998/21.07.2015 г. от вискателя Д. С.. Д. пред ЧСИ Иван Чолаков, заведено под номер 205783040065, срещу длъжника В. Ю.. У.. за принудително събиране на присъдените по ч. гр. д. № 39 861/2015 г. по описа на СРС в полза на вискателя парични суми, както следва: 3 000 евро – главница, ведно със законната лихва от 08.07.2015 г. до окончателното изплащане, и 557. 50 лева – разноси по делото.

В деня на образуване на делото, на 21.07.2015 г., длъжникът доброволно е погасил чрез плащане част от задължението в размер на 60 лева.

С молба вх. № 2700 от 05.05.2017 г. вискателят е поискал да бъде наложен запор върху трудовото възнаграждение на длъжника.

На 23.01.2018 г. върху банковите сметки на длъжника в „У.Б.“ АД, „ЦКБ“ АД и „ПИБ“ АД е наложен запор.

През 2018 г. изпълнителното дело е продължено при условията на чл. 33 ЗЧСИ при частен съдебен изпълнител Р. Горанова – Чолакова, рег. № 925 по описа на КЧСИ, и е преобразувано под номер 20189250402176.

С молба вх. № 4509/10.07.2019 г. вискателят е поискал насочването на изпълнение върху недвижими вещи на длъжника.

С молба вх. № 6430/30.11.2020 г. вискателят е поискал налагане на запор върху вземания на длъжника.

На 05.01.2021 г. длъжникът В. Ю.. У.. е подал молба до частния съдебен изпълнител, съдържаща искане за прекратяване на воденото срещу него изпълнително производство на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, която е оставена без уважение с обжалвания отказ от 01.02.2021 г. поради липсата на предпоставки за перемпция.

При тези факти окръжният съд прие от правна страна следното.

Жалбата е подадена от легитимирана страна, срещу подлежащ на

обжалване акт по чл. 435, ал. 2, т. 6 ГПК, в срока по чл. 436, ал. 1 ГПК, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Основанията, осуетяващи реализацията на правото на взыскателя, са изрично и изчерпателно уредени в разпоредбата на чл. 433, ал. 1 ГПК. Само настъпването на някоя от законоустановените хипотези освобождава съдебния изпълнител от служебните му задължения по отношение на взыскателя. Без да е констатирал такова основание органът по изпълнението няма правото да го преустанови.

Когато взыскателят не е поискал извършването на изпълнителни действия в продължение на две години (с изключение на делата за издръжка), изпълнителното производство се прекратява на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК. Прекратяването на изпълнителното производство в този случай настъпва по силата на закона, а съдебният изпълнител може само да прогласи в постановление вече настъпилото прекратяване, когато установи осъществяването на съответните правно релевантни факти.

Според т. 10 от Тълкувателно решение № 2/2013 г. на ВКС по тълк. дело № 2/2013 г., ОСГТК, давността се прекъсва с предприемането на действия за принудително изпълнение на вземането – чл. 116, б. "в" ЗЗД. Изпълнителният процес съществува само доколкото чрез него се осъществяват един или повече конкретни изпълнителни способности. В изпълнителното производство за събиране на парични вземания могат да бъдат приложени различни изпълнителни способности, като бъдат осребрени множество вещи, както и да бъдат събрани множество вземания на длъжника от трети задължени лица. Прекъсва давността предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ: насочването на изпълнението чрез налагане на заповест или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещ, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продан и т. н. до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица. Не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за

определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др. При изпълнителния процес давността се прекъсва многократно – с предприемането на всеки отделен изпълнителен способ и с извършването на всяко изпълнително действие, изграждащо съответния способ. Искането да бъде приложен определен изпълнителен способ прекъсва давността, защото съдебният изпълнител е длъжен да то приложи, но по изричната разпоредба на закона давността се прекъсва с предприемането на всяко действие за принудително изпълнение. Взыскателят трябва да поддържа със свои действия висящността на изпълнителния процес като внася съответните такси и разноски за извършването на изпълнителните действия, изграждащи посочения от него изпълнителен способ, както и като иска повторение на неуспешните изпълнителни действия и прилагането нови изпълнителни способности.

В приложение на задължителните разяснения, дадени с горепосоченото Тълкувателно решение, съдът приема, че основанието по чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК е налице, когато взыскателят въобще не е поискал извършването на изпълнителни действия, а не когато такива са поискани, но не са приложени поради някаква причина, включително поради липсата на притежавано от длъжника имущество. Необходимо е бездействие на взыскателя в продължение на две години (който процесуален срок е преклузивен), каквото не е налице, когато същият е отправял искания за насочване на изпълнението с посочване на изпълнителен способ, без значение дали той е приложен. В обобщение следва да се посочи, че двугодишният срок за перемпция започва да тече от първия момент, в който не се осъществява изпълнение (включително доброволно), т. е. осъществяването на всички поискани способности е приключило (успешно или безуспешно), или поисканите не могат да се осъществят по причина, за която взыскателят отговаря – след направеното искане не е внесъл такси, разноски, не е оказал необходимото съдействие и така е осуетил неговото прилагане (в този смисъл решение № 37 от 24.02.2021 г. по гр. д. № 1747/2020 г. по описа на ВКС, четвърто ГО).

Ето защо настоящият съдебен състав счита, че в разглеждания случай не са налице установените в чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК предпоставки за прекратяване на изпълнителното производство по отношение на жалбоподателя. И това е така, тъй като взыскателят не е бездействал в продължение на 2 години – след образуването на

изпълнителното дело на 21.07.2015 г. с молба от 05.05.2017 г., т. е. преди 21.07.2017 г., вискателят е поискал да бъде наложен заповор върху трудовото възнаграждение на длъжника

По тези съображения се налага извод, че обжалваният отказ на съдебния изпълнител се явява законосъобразен, поради което и подадената срещу него жалба следва да се остави без уважение.

Така мотивиран, Софийски окръжен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на В. Ю.. У..—длъжник по изпълнително дело № 20189250402176 по описа на частен съдебен изпълнител Р. Горанова – Чолакова, рег. № 925 по описа на КЧСИ, срещу разпореждане от 01.02.2021 г., с което е отказано прекратяване на производството по делото на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____